Példázatok

4. lecke, 3. negyedév, 2024. július 20-26.

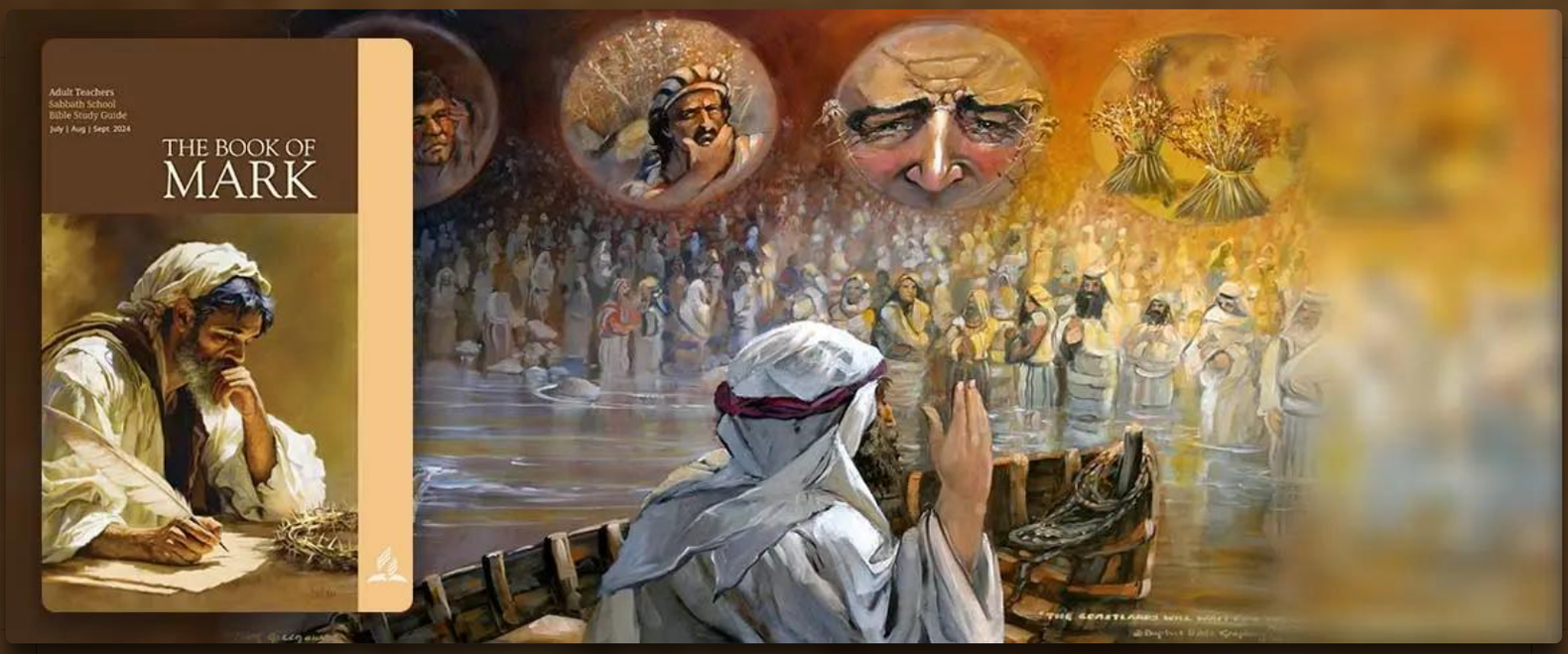

Szombat délután, Július 20.

Emlékszöveg:

És monda nékik: Megjegyezzétek, amit hallotok: Amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek, sőt ráadást adnak néktek, akik halljátok. Mert akinek van, annak adatik; és akinek nincs, attól az is elvétetik, amije van. Márk 4:24.

Ezt mondja a Szentírás: "Mindezeket példázatokban mondá Jézus a sokaságnak, . . hogy beteljék, amit a próféta szólott, mondván: Megnyitom az én számat példázatokra; és kitárom, amik e világ alapítása óta rejtve valának" (Mt 13:34-35). Krisztus közérthető dolgok által vezette el hallgatóit a lelkiekhez. Az írott Ige igazságait összekapcsolta a természet dolgaival és hallgatói élményeivel. Így vezetnek el Krisztus példázatai a természet világából a lélek birodalmába. Ezek az igazság láncszemei, amelyek egybefűzik az embert Istennel és a földet a mennyel. {COL 17.2}

Szolgálatának korábbi szakaszában Krisztus oly egyszerűen és világosan beszélt hallgatóihoz, hogy valamennyien megérthették volna azokat az igazságokat, amelyek bölccsé tehetnek az üdvösségre. Sok szívben azonban nem vert gyökeret az igazság. Sátán hamar kikapta onnan. "Azért szólok velük példázatokban - mondta Jézus -, mert látván nem látnak, és hallván nem hallanak, sem nem értenek ... Mert megkövéredett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták" (Mt 13:13-15). {COL 20.2}

Vasárnap, Július 21.

A magvető példázata

Olvassuk el a Márk 4:1-9-et. Milyenek a különböző talajok, és mi történik a rájuk hulló maggal?

A magvetőről szóló példázatban Krisztus a mennyek országát és a nagy Magvetőnek népe érdekében végzett munkáját szemlélteti. Miként a magvető "kiméne vetni", Krisztus is lejött a földre, hogy itt a mennyei igazságok magvát hintse. A példázatok is olyan magvak, amelyekkel kegyelmének legdrágább igazságait szórta. A magvetőről szóló példázatot egyszerűsége miatt nem értékelték kellőképpen. Krisztus a földbe vetett valóságos magvakról akarja figyelmünket az evangélium magvára irányítani, amelynek elhintése nyomán emberek térhetnek Istenhez. A menny Királya azért adta nekünk a parányi magról szóló példázatot, mert az igazság magvetését is ugyanazok a törvények szabályozzák, mint a földbe vetett magvakét. {COL 33.1}

Isten Igéje ez a mag. Minden mag önmagában hordja a csírázás törvényét. Benne rejlik a növény élete. Ugyanígy van élet Isten Igéjében is. Krisztus ezt mondja: "A beszédek, amelyeket én szólok néktek, lélek és élet." "Aki az én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott, örök élete van" (Jn 6:63; 5:24). Isten Igéjének minden parancsában és minden ígéretében Isten ereje, élete rejlik, amely által a parancsok teljesíthetők, és az ígéretek megvalósulhatnak. Aki hitben befogadja az Igét, az Isten életét és jellemét kapja meg. {COL 38.1}

Minden mag a saját neme szerint hoz termést. Ha a megfelelő feltételek között vetjük el a magot, átörökíti saját életét a növénybe. Ha hit által szívünkbe fogadjuk az Ige romolhatatlan magvát, olyan jellemet és életet terem, amely Isten jellemének és életének mása. {COL 38.2}

A magvetőről szóló példázat legfontosabb tanulsága a talajnak a mag növekedésére gyakorolt hatása. Krisztus ezzel a példázattal tudtul adta hallgatóinak, hogy veszélyes dolog bírálni tetteit, vagy azért siránkozni, hogy azok nem felelnek meg elképzeléseiknek. A legfontosabb kérdés, hogy miként értékelik tanítását. Elfogadásán vagy elvetésén örök életük múlik. {COL 43.2}

Krisztus a magvetőről szóló példázatában azt szemlélteti, hogy a magvetés különböző eredményei a talajon múlnak. A magvető és a mag mindegyik példában ugyanaz. Krisztus e példákkal azt tanítja, hogy ha Isten Igéje nem ér el eredményt szívünkben és életünkben, annak okát magunkban kell keresnünk. Az eredmény nem független akaratunktól. Az igaz, hogy nem tudjuk önmagunkat megváltoztatni, de tudunk dönteni, és tőlünk függ, hogy mivé akarunk válni. Nem kell megmaradnunk útszéli vagy köves talajú, sem pedig tövisekkel körülvett hallgatóknak. Isten Lelke állandóan azon munkálkodik, hogy megtörje azt az elvakító varázst, amely az embert a világ fogságában tartja. Megpróbálja felébreszteni benne a maradandó kincsek utáni vágyat. Az ember azért válik közömbössé, nemtörődömmé Isten szavával szemben, mert ellenáll a Szentléleknek. Az ember maga felelős szíve keménységéért, ami miatt a jó mag nem ver gyökeret; és gonoszsága növekedéséért, amely meggátolja a jó mag kifejlődését. {COL 56.1}

Jézus Magyarázata

Olvassátok el a Márk 4:13-20-at. Hogyan értelmezte Jézus a vetésről szóló példabeszédet?

Az útfélre esett magot Jézus így magyarázta: "Ha valaki hallja az igét a mennyeknek országáról és nem érti, eljő a gonosz és elkapja azt, ami annak szívébe vettetett vala. Ez az, amely az útfélre esett." {COL 44.1}

Az útfélre vetett mag Istennek a figyelmetlen hallgató szívébe hulló igéjét példázza. Emberek és állatok által keményre taposott ösvényhez hasonlít az a szív, amely a világ kufárkodásának, élvezeteinek és bűneinek országútjává lett. Az önző céloktól és bűnös szenvedélyektől átitatott szívet megkeményíti "a bűnnek csalárdsága" (Zsid 3 :13). A lelki képességek megbénulnak. Az ember hallja az igét, de nem érti. Nem ébred rá, hogy neki szól. Nem látja meg, hogy mire van szüksége, és hogy milyen veszély fenyegeti. Nem fogja fel Krisztus szeretetét, és nem veszi figyelembe kegyelmi üzenetét, mintha reá nem is vonatkozna. {COL 44.2}

A köves helyre vetett mag nem juthat elég mélyre. A növény gyorsan kikel, de gyökere nem tudja áttörni a sziklát, hogy táplálékot kapva növekedjék; és csakhamar kipusztul. Sokan, akiknek van hitbeli állásfoglalásuk, köves talajú hallgatók. Mint a földréteg alatt húzódó szikla, a szív mélyén, a helyes vágyak és a jóra való törekvések talaja alatt húzódik az emberi önzés, a legyőzetlen önszeretet. Nem látják, hogy milyen rettenetes dolog a bűn. Szívüket nem alázta meg a bűntudat. Ez az embercsoport könnyen meggyőzhető, és tagjai nagyszerű hivőknek látszanak, de vallásosságuk csak felszínes. {COL 46.3}

Bukásuknak nem az az oka, hogy azonnal befogadták az Igét; sem pedig az, hogy örömmel fogadták. Máté, mihelyt meghallotta a Megváltó hívó szavát, azonnal felkelt, és mindent otthagyva követte Őt. Isten szeretné, ha Igéjét befogadnánk, mihelyt szívünkhöz szól; és az a helyes, ha örömmel fogadjuk. "Öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön" (Lk 15 : 7). Öröm van abban a szívben is, amely hisz Krisztusban. De azok, akik a példázat szerint azonnal befogadták az Igét, nem számoltak az árral. Nem fontolták meg, hogy Isten Igéje mit kíván tőlük. Nem mérték fel, hogy mennyiben érinti megszokott életformájukat, és nem rendelték alá magukat mindenben vezetésének. {COL 46.4}

Az evangélium magva sokszor tövisek és kártevő gyomnövények közé hull. Ha nem történik erkölcsi átalakulás az ember szívében, ha régi szokásait, életformáját és bűnös életét nem hagyja el, ha a sátáni tulajdonságokat nem távolítja el lelkéből, azok elfojtják a termést. Megterem a tövis, és elnyomja a búzát. {COL 50.3}

Isten hatalma csak abban a szívben tud eredményes munkát végezni, amely állandóan jó talajt képez az igazság drága magvai számára. A bűn tövisei minden talajban megteremnek. Nem kell művelni őket. De a jellem szép vonásait gondosan ápolni kell. A tüske és a tövis mindig elő akar bújni. A tisztogatást tehát soha nem szabad abbahagyni. Ha szívünket nem tesszük ki állandóan mennyei hatásoknak, ha a Szentlélek nem csiszolja és nemesíti szüntelenül jellemünket, akkor a régi szokások újra jelentkeznek életünkben. Hiába mondjuk, hogy hisszük az evangéliumot. Ha az evangélium nem szentel meg bennünket, hitvallásunk semmit sem ér. Ha nem győzzük le bűneinket, akkor bűneink győznek le minket. A tövisek, amelyeket levágtunk, de nem téptünk ki gyökerestől, rohamosan nőnek, mígnem elárasztják lelkünket. {COL 50.4}

A magvető nem mindig csalódik. A jó földbe hullott magról a Megváltó ezt mondta: "ez az, aki hallja és érti az igét; aki gyümölcsöt is terem, és terem némely száz annyit, némely hatvan annyit, némely pedig harminc annyit". "Amelyik... a jó földbe esett, ezek azok, akik a hallott igét tiszta és jó szívvel megtartják, és gyümölcsöt teremnek béketűréssel." {COL 58.1}

A példázatban említett "tiszta és jó szív" nem bűntelen szív, mert az evangélium az elveszetteknek szól. "Nem azért jöttem, hogy igazakat, hanem hogy bűnösöket hívjak megtérésre" (Mk 2:17). A tiszta szív enged a Szentlélek befolyásának. Megvallja bűneit, és érzi, hogy szüksége van Isten irgalmára és szeretetére. Őszintén vágyik az igazság megismerésére, hogy követhesse. A jó szív: hivő szív, amely hisz Isten szavában. Hit nélkül lehetetlen befogadni az Igét, mert "aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik" (Zsid 11:6). {COL 58.2}

A jó talajhoz hasonlított hallgató nem úgy fogadja az Igét, "mint emberek beszédét, hanem mint Isten beszédét (amint valósággal az is)" (1 Thess 2 :13). Az őszinte tanítvány a Szentírást Istennek hozzá intézett beszédeként fogadja. Megremeg az Ige szavára, mert az élő valóság számára. Figyelmesen, nyitott szívvel hallgatja. Ilyen hallgatók voltak Kornélius és barátai, akik ezt mondták Péter apostolnak: "Most azért mi mindnyájan az Isten előtt állunk, hogy meghallgassuk mindazokat, amiket Isten néked parancsolt" (Acs 10:33). {COL 59.2}

Kedd, Július 23.

Miért mondott Jézus példázatokat

Olvassátok el a Márk 4:10-12-t. Miért tanított Jézus példázatokban?

Jézus érdeklődést akart ébreszteni. Fel akarta rázni a közönyöseket, és szívükbe vésni az igazságot. A példabeszéd népszerű tanítási mód volt. Nemcsak a zsidók értékelték és figyelték, hanem más népek is. Jézus ennél hatásosabb tanítási módszert nem is alkalmazhatott volna. Hogyha hallgatói meg akarták volna ismerni a mennyei dolgokat, akkor megérthették volna szavait, mert mindig kész volt arra, hogy megmagyarázza őket az őszinte érdeklődőknek. {COL 20.3}

Krisztus olyan igazságokat tárt fel, amelyek elfogadására az emberek nem voltak felkészülve. Sőt még megértésükre sem. Ezért tanította őket példázatokban. Tanításai, amelyeket összekapcsolt az életből, a gyakorlatból és a természetből vett képekkel, lekötötte figyelmüket, és érintette szívüket. Később, ha ránéztek azokra a dolgokra, amelyekkel tanításait szemléltette, visszaemlékeztek a mennyei Tanító szavaira. Akik megnyitották szívüket a Szentlélek munkája előtt, azok egyre jobban megértették, hogy mit jelentenek a Megváltó tanításai. Homályos kérdések megvilágosodtak, és nehezen érthető dolgok nyilvánvalóvá lettek. {COL 21.1}

Jézusnak más oka is volt arra, hogy példázatokban tanítson. A köré gyűlt tömegben voltak papok és rabbik; írástudók és vének; Heródes-pártiak és főemberek; világot szeretők, fanatikusok, becsvágyók; akik mindennél jobban szerettek volna vádat találni ellene. Kémeik nap mint nap nyomában jártak, hogy olyat hallhassanak tőle, aminek alapján elítéltethetik és örökre elnémíthatják azt, aki szinte az egész világot magához vonzotta. A Megváltó ismerte az emberek jellemét, és úgy tolmácsolta az igazságot, hogy semmi okot ne szolgáltasson arra, hogy ügyét a Szanhedrin elé vigyék. Példázatokban feddte meg a magas állásúak képmutatását és gonosz cselekedeteit. Szimbólumokba öltöztetve olyan éles igazságokat tárt fel, amelyeket nyit dorgálásként nem hallgattak volna meg, szolgálatának pedig gyorsan véget vetettek volna. Miközben kitért a kémkedők elől, az igazságot olyan világossá tette, hogy a tévelygés lelepleződött, és a becsületesek okultak tanításából. A teremtett dolgokból vett példákkal világossá tette Isten bölcsességét és végtelen kegyelmét. A természet dolgai és az élet tapasztalatai által Istenről tanította az embert. "Ami Istenben láthatatlan, tudniillik az Ő örökkévaló hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az Ő alkotásaiból megértetvén megláttatik" (Róm 1:20). {COL 22.1}

Olvassuk el az Ézsaiás 6:1-13-at. Mi történik itt Ézsaiással, és mi az az üzenet, amelyet Izraelnek kell vinnie?

Ésaiás alázatossága őszinte volt. Amikor világosan megmutatták neki az emberi és isteni jellem közötti különbséget, teljesen kicsinynek és értéktelennek érezte magát. Hogyan is hirdethetné ő a népnek Jahve szent kívánságait? {GW 22.1}

"És hozzám repült egy a szeráfok közül - írja - és kezében eleven szén volt, amelyet fogóval vett az oltárról; és illette számat azzal, és mondta: Ímé ez illette ajkadat és hamisságod eltávozott és bűnöd elfedeztetett." (Ésa. 6:6-7) {GW 22.2}

Azután az Úr szavát hallotta szólni: "Kit küldjek el és ki megy el nékünk"? Az isteni érintés gondolatától megerősödve így felelt: "Ímhol vagyok én, küldj el engemet!" (Ésa. 6:8) {GW 22.3}

Amikor Isten szolgái hit által néznek a Szentek Szentjébe és látják nagy Főpásztorukat a mennyei Szentélyben hivatása teljesítése közben, felismerik, hogy ők tisztátalan ajkú férfiak, kiknek nyelve gyakran szól hiábavalóságot. Valóban kétségbe eshetnek, ha méltatlanságukat Krisztus tökéletességével hasonlítják össze. Összetört szívvel, teljesen méltatlannak és alkalmatlannak érezve magukat nagy munkájuk elvégzésére, így kiáltanak fel: "Elvesztem!" Ha azonban Ésaiáshoz hasonlóan megalázkodnak Isten előtt, hasonló tapasztalatban részesülnek, mint a próféta. Ajkukat az oltárról eleven szén érinti és megfeledkeznek önmagukról, tudatában Isten nagyságának, hatalmának és segítőkészségének. Felismerik a rájuk bízott tisztség szentségét és megtanulják megvetni mindazt, ami azt eredményezné, hogy szégyent hozzanak arra, aki üzenetével elküldte őket. {GW 22.4}

Szerda, Július 24.

Lámpás és Mérőkosár

Olvassátok el a Márk 4:21-23-at. Mire helyezi Jézus különös hangsúlyt a lámpásról szóló példázatban?

"Jézus a gyertya fényét használta tanításainak jelképezésére, amelyek megvilágítják azoknak a lelkét, akik elfogadják azokat. Ezt a fényt nem szabad elrejteni a világ elől, hanem ki kell ragyognia, hogy megvilágosítsa és megáldja azokat, akik meglátják. A Jézust hallgató emberek által kapott tanítást tovább kellett adniuk másoknak, és így továbbadniuk az utókornak. Azt is kijelentette, hogy nincs semmi elrejtve, amit ne kellene kinyilvánítani. Ami a szívben van, az előbb-utóbb a cselekedetekből fog kiderülni; és ezek fogják eldönteni, hogy az elvetett mag gyökeret vert-e az elmében és szép gyümölcsöt hozott-e, vagy pedig a tövisek és szederbokrok győzedelmeskedtek. Figyelmeztette őket, hogy hallják és értsék meg őt. Az akkor rájuk kiterjesztett áldott kiváltságok tökéletesítése a saját üdvösségüket eredményezné, és rajtuk keresztül mások javára válna. 2SP 243.1

Olvassátok el a Márk 4:24, 25-öt. Milyen tanulságot közvetít Jézus a mérőkosár példázatával?

"És amilyen mértékkel, őszinte figyelemmel hallgatták az ő utasításait, olyan mértékkel kaptak cserébe tudást. Mindazok, akik valóban meg akarták érteni a tanításait, teljes mértékben kielégülnének; a mennyben kapott kiváltságaik növekednének; a világosságuk a tökéletes napig felragyogna. Azok azonban, akik nem vágytak az igazság világosságára, sötétségben tapogatóznának, és a Sátán hatalmas kísértései győzedelmeskednének rajtuk. Elveszítenék méltóságukat és önuralmukat, és azt a kevéske tudást, amellyel dicsekedtek, amikor kijelentették, hogy nincs szükségük Krisztusra, és megvetették annak vezetését, aki elhagyta a mennyei trónt, hogy megmentse őket." Ez az ember nem tudná megmenteni magát. 2SP 243.2

"Az a mérték, amilyen komolysággal halljátok szavamat, hogy segítsetek másokon, az lesz a mérték, amivel e szó ismerete megadatik nektek. Aki figyelmesen hallgat, annak adatik, mert Isten látja, hogy helyesen fogja használni az ismeretét. Attól, aki nem javította lehetőségeit, aki nem gyakorolta az igazságot, hogy mások is részesüljenek tudásának áldásaiból, elveszik, még azt is, amije van. Elveszik tőle a lehetőségét, hogy azzá váljon, amire Isten tervezte, hogy befogadja és továbbadja a mennyei világosságot." PUR 1904. december 22., 1904. par. 7

Csütörtök, Július 25

A növekvő mag példázata

Olvassátok el a Márk 4:26-29-et. Mi áll e példázat elsődleges középpontjában?

Az anyagi világot Isten igazgatja. A természet engedelmeskedik a természet törvényeinek. Minden a Teremtő akaratát hirdeti és cselekszi. A felhőt és napsugarat, a harmatot és esőt, a szelet és vihart mind Isten igazgatja, és mind híven engedelmeskednek parancsának. A szárba szökkenő mag Isten törvényének engedelmeskedve repeszti szét a talajt, "először füvet, azután kalászt" teremve, majd "teljes búzát a kalászban" (Mk 4: 28). Az Úr bontja ki kellő időben, mert nem áll ellen munkájának. Csak az értelemmel és beszélőképességgel felruházott ember, akit Isten a maga képére teremtett, érzéketlen adományaival és engedetlen akaratával szemben. Csak az értelmes lények okoznak zűrzavart világunkban. {COL 81.3}

Minden, ami az ember létfenntartását szolgálja, az Isten és az ember együttműködéséről tanúskodik. Nincs aratás, ha az emberi kéz nem végzi el a maga részét a mag elvetésével. De nem volna növekedés, ha Isten nem adna napfényt és záport; harmatot és felhőt. Ez vonatkozik minden életpályára, a tanulás és a tudomány minden ágára is. Ez érvényes a lelki dolgokra, a jellem formálására, és a hivő tevékenységének minden területére. A munkában megvan a mi részünk, de a menny együttműködésére is szükségünk van. Enélkül hiába igyekszünk. {COL 82.1}

Olvassátok el a Márk 4:30-32-t. Mi a mustármagról szóló példabeszéd fontos hangsúlya?

A magban levő csíra az Isten által belehelyezett törvényszerűséget követve növekszik. Fejlődése nem emberi képességektől függ. Ez érvényes Krisztus országára is. Ez az ország új teremtés. Fejlődésének elvei ellentétesek az evilági országokat szabályozó elvekkel. A földi hatalmak nyers erőszak útján győznek, és uralmuk fenntartásának eszköze a fegyver. Az új birodalom alapítója a Béke Fejedelme. A Szentírás vadállatok képében mutatja be a földi hatalmakat. Krisztus pedig "Istennek ama bárányа, aki elveszi a világ bűneit" (Jn 1: 29). Kormányzati módszerében nincs nyers erőszak, nincs lelkiismereti kényszer. A zsidók azt gondolták, hogy Isten országa úgy jön létre, mint a világ országai. Az igaz életet kívülről ható intézkedésekkel akarták elérni. Módszereket és terveket dolgoztak ki. Krisztus pedig olyan elvet vés az emberi lélekbe, az igazság és igazságosság elvét, amellyel meghiúsítja a tévelygést és a bűnt. {COL 77.1}

Amikor Jézus ezt a példázatot mondta, közelben és távolban a fű és a gabona közül kiemelkedő mustárfákat [A fekete tokú mustár (Sinopis nigra) 3-4 méterre is megnőhet. Különösen a Genezáret-tó vidékén és a Jordán völgyében terem] lehetett látni. Ágaikat lágyan lengette a szél. Madarak röpködtek ágról ágra, és a lombok között csipogtak, fütyörésztek. A mag, amelyből ezek az óriásnövények kifejlődtek, a legkisebb magvak egyike volt. Először zsenge, de erőtől duzzadó hajtást eresztett, majd addig nőtt és fejlődött, mígnem teljes nagyságában pompázott. Krisztus országa is gyengének és jelentéktelennek látszott indulásakor. Földi birodalmakhoz viszonyítva a legkisebbnek tűnt. A világ uralkodói szemében nevetséges volt, hogy Krisztus királynak mondja magát. A követőire bízott nagyszerű igazságok azonban mennyei erővel ruházták fel azt a birodalmat, amelyről prédikáltak. És micsoda rohamosan nőtt, milyen messzire terjedt befolyása! Amikor Krisztus ezt a példázatot elmondta, csak néhány egyszerű galileai képviselte az új birodalmat. Újra, meg újra elhangzott, hogy az emberek ne társuljanak a Jézust követő, egyszerű lelkivilágú halászokhoz, mert szegények, és számuk oly kevés. De a mustármagnak fejlődnie kellett, és ágait az egész világra kiterjesztenie. Amikor a földi birodalmak, amelyeknek dicsősége elkápráztatta az embereket, elpusztulnak, Krisztus országa - a csodálatos, a mindent átfogó hatalom - akkor is megmarad. {COL 77.2}

Péntek, Július 26.

További Tanulmányozásra

Mát 13:31, 32 - "Más példázatot is adott eléjök, mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa a mustármaghoz, amelyet vévén az ember, elvete az ő mezejében; Amely kisebb ugyan minden magnál; de amikor felnő, nagyobb a veteményeknél, és fává lesz, annyira, hogy reá szállanak az égi madarak, és fészket raknak ágain.

Mivel a mustármag a legkisebb minden mag közül, ez a példabeszéd azt mutatja, hogy az, ami a Királyságot elindítja, minden emberi várakozással ellentétben nagyon jelentéktelen lesz. Mindazonáltal, ahogyan a mustárnövény minden fűszernövény közül a legnagyobbá válik, úgy fog a Királyság is növekedni, és minden királyság legnagyobbjává válni. Mivel ez minden emberi tervvel ellentétes, csak természetes, hogy azok, akik Nikodémushoz hasonlóan továbbra is szégyellik, hogy olyasmivel azonosítják őket, ami népszerűtlen, gyűlölt és jelentéktelen, ennek következtében kimaradnak az Országból.

Az igazi kereszténység növekedést jelent. Olyan, mint egy növény. Magát Krisztust ágként ábrázolják (Ézs 11:1), az Ő országát pedig mustármagként (Mt 13:31, 32), amely elültetése után fává, a legnagyobb fává válik. De mivel a szó szerinti fának szükségszerűen fizikai táplálékkal kell táplálkoznia, hasonlóképpen a szellemi fának is szükségszerűen szellemi táplálékkal kell táplálkoznia, olyanokkal, amilyenekkel maga az ág is táplálkozott.

További tanulmányokért forduljon bizalommal:

Whatsapp: (+49)157-508-25-635, (+63)961-954-0737
contact@advancedsabbathschool.org